

Vozač kamiona iz Slovenije je negdje na TV-u rekao kako radi dnevno po 16-18 sati za голу plaću, bez plaćenih prekovremenih sati, bez plaćenog toplog obroka. Kad bi se pobunio, kaže, to njegov gazda jedva čeka, jer bi ga poslao na burzu i uzeo Rumunja koji bi mu vozio u pola cijene, ali gazda istovremeno priča kako je u EU super, jer svaki mjesec kupi novi kamion. Bugarin (poslovni partner) priča kako je Bugarska živjela od izvoza voća i povrća, a sada sve uvoze iz EU, dok se država sve više zadužuje. Mađari pričaju kako su postali najamni radnici u (do jučer svojim) vinogradima, jer su ih Francuzi najprije uništili s niskim (dampinškim) cijenama, da bi, kada Mađari nisu više mogli vraćati banci kredite, od banaka kupili za sitan novac gotovo sve vinograde. Tako se sada najpoznatiji Mađarski vinogradi (Tokajac) nalaze u vlasništvu Engleza. U Češkoj je EU prisilila vlasnike šećerana da zatvore tvornice, dok su radnici završili na burzi, a sve zato jer EU ima previše šećera, a previše šećera ima zato jer ga EU uvozi iz Kube i na njemu je puno veća zarada. Njemačka je zbog prekoračenja kvote dozvoljenog zagađivanja, prema sporazumu iz Kijota, veliki dio prljave industrije prebacila u Češku.

Jedini čovjek koji je zbrojio dva i dva je predsjednik Klaus koji tvrdi da je ulazak Republike Češke u EU čisti promašaj i u znak protesta ne dozvoli da se zastava EU izvjesi na njegovu rezidenciju. Prošle godine u veljači sam jedne nedjelje u vijestima na radiju u osam sati čuo u špici krajnje uznemirujuću vijest - U Mađarskoj građani nezadovoljni EU izišli na ulice, krenuli prema parlamentu, policija napravila barikade, očekuje se ono najgore. Uključio sam radio da čujem vijesti, međutim Mađarska se nije više spominjala. Navečer sam s nestrpljenjem čekao dnevnik na TV, o spomenutom događaju ni riječi. Znači da je saborska komisija za informiranje već reagirala. Nakon par dana stjecajem okolnosti sreo sam se s nekim Mađarima pa sam upitao što je to bilo. Najprije nisu shvaćali na što mislim, a kada sam im objasnio što je bilo na vijestima, odmahнули su rukom i rekli 'Ma kod nas su stalno neke demonstracije protiv EU'.

E pa sada se pitam gdje je demokracija, gdje je sloboda štampe, kojom se toliko busamo u prsa. Tvrdim da je to zato jer bi protiv EU bilo ne 50% građana RH, već 90% da ovakve vijesti prikažu na našoj televiziji. Bojim se da na kraju građani neće niti glasovati o ulasku u EU, već će do tog vremena Sabor promijeniti Ustav, pa će Sabor mjesto nas donijeti najbolje rješenje, a to je ulazak u EU, jer znaju da su im izgledi da narod glasa za EU veoma mali. Tako je bilo u Nizozemskoj i Sloveniji, kada su kroz ispitivanje javnog mijenja shvatili da će narod biti protiv ulaska u EU. Kada se puk pobunio što se nije izišlo na referendum, odgovor je bio Vi ste glasali za našu stranku, koja je u svom programu imala ulazak u EU i mi sada samo izvršavamo ono što smo vam u predizbornoj kampanji obećavali.

Nadalje, zašto Ustav EU nije prošao u Francuskoj i Nizozemskoj, zašto su pribjegli Lisabonskom sporazumu, zašto Lisabonski sporazum prihvaćaju parlamenti, zašto ga ne dadu na referendum? Zato jer bi prošli kao u Irskoj, a u Irskoj znamo nisu prošli. Da li su naši političari svjesni toga što čine ovom narodu? Da li su svjesni toga da će ulaskom u EU u vrlo kratkom roku sva dobra prijeći u vlasništvo bjelosvjetske mafije i da će naš narod biti najamna radna snaga, bolje rečeno robovi. Oni nisu svjesni da kada vlasnik plati porez na dobit, ostatak dobiti završava van granica RH, dok ako je vlasnik Hrvat ta dobit se opet investira u RH. Znam dobro o čemu pričam, jer sam donedavno radio u stranoj tvrtci i znam koliko novca je svake godine vlasnik odnosio iz RH. Što je to potaklo sve naše stranke da u svojim programima gotovo svi (osim nekih malih stranaka) imaju ulazak u EU. Kao jedini logični odgovor nameće mi se misao da su kupljeni, jer bogatoj EU (s velikim osjećajem za pronalaženje zlatnog rudnika) nije problem podijeliti našim političarima stotinjak milijuna eura da bi ovi napravili sve što se od njih traži. Njima investirati taj novac je kao meni dati prosjaku 5 kuna. Zar nitko ne vidi da su vodeće članice EU (Engleska, Francuska, Nizozemska, Portugal, Španjolska i Njemačka), sve od reda bile kolonijalne sile, da su kolonije osvojili ratom, da su u tim ratovima poubijali milijune ljudi i opljačkali sve što se opljačkati moglo. Ali sve što su oružjem dobili, oružjem su i izgubili. Sada imaju muzeje pune umjetnina, zlata, bjelokosti i dragulja ali imaju i izdajnike (one koji su za njih ratovali u vlastitoj domovini protiv vlastitog naroda), koji su im sada problem (U Francuskoj: Marokanci, Tunižani, Alžirci, Mauri i.t.d., London ima preko 50% obojenog stanovništva, a da ne pričamo o tome na što liči Nizozemska) i izvor su kriminala. Sada imaju i jedno veliko iskustvo, pa su poučeni Aljaskom, koju su SAD kupile od Ruskoga cara došle do zaključka: što se otme oružjem, oružjem se može vratiti, ali što se kupi, može se samo kupnjom vratiti, pa su sada krenuli osvojiti svijet na novi način: globalizacijom. Pročitajte malu plavu knjižicu EU-am koja se zove Ustav EU-a u kojoj sve piše... I sada su te zemlje lansirale priču o globalizaciji. Što se to krije iza globalizacije?

Globalizacija je kolonizacija bez ispaljenog metka. I mi nasjedamo tim hohštaperima, koji nas uče što je to demokracija, što je dobro, a što je zlo, a do jučer su sijali smrt širom svijeta. Istrijebili su cijele civilizacije. Najveći demokrati na ovome svijetu SAD donedavno su imali robove, a do jučer se nisu vozili u istim autobusima sa crncima, dok je Dubrovačka republika 1642. godine donijela zakon o ukidanju ropstva, dakle u vrijeme kada je Sjeverna Amerika još bila engleska kolonija i nije postojala kao država (SAD su oformljene kao država 1776 godine). I sada im je taktika da žrtvu najprije bace na koljena (najčešće kroz financijska zaduženja), a onda dolaze s kovčezima novca, odvjetnicima i ugovorima, pa sve vrijedno kroz kratko vrijeme promijeni vlasnika, naravno za sitan novac, jer i kralj u pustinji, kada umire od žeđi, daje kraljevstvo za kap vode. Ja jesam za EU, ali ne EU s ovakvom politikom, politikom koju vode kapitalisti, a ne političari. Kakva je to politika kada su kapitalisti zbog svoje gramzljivosti, pohlepe i nepresušne želje za što većim bogatstvom svoj kapital radi veće zarade prebacili u Kinu (gdje radnik radi za 1 \$ dnevno), a radnike uz čiju pomoć su stekli taj isti kapital šalju na burzu, da bi robu proizvedenu u njihovim tvornicama u Kini, dopremili u EU i da je prodaju svojim dojučerašnjim radnicima, koji sada žive od socijalne pomoći.

Tako su do sada uništili tekstilnu industriju u EU, obućarsku industriju, načeli drveno prerađivačku industriju, automobilsku industriju i.t.d. Tvrdim da ovakva politika EU nije dobra, da se bazira samo na kapitalu, a za čovjeka više nitko ne brine. Sada više nije dovoljno raditi radnim danom što bi rekli Zagorci od ve do ve, već je potrebno raditi i subotom i nedjeljom, ali to samo kod nas, dok ti isti centri u svojim matičnim državama nedjeljom ne rade (Austrija i Njemačka). No, ta politika je politika rezanje grane na kojoj sjede i kada 50% radnika u EU završi na burzi, a druga polovica više ne bude mogla plaćati socijalu radnicima na burzi, ponovo će poteći krv potocima. Da li će se to krvoproliće zvati Oktobarska ili Francuska revolucija nije bitno, ali to je s ovakvom politikom EU neminovno.

Bogataše u EU kod nas najviše zanima Slavonska ravnica, izvori pitke vode i naša obala zajedno sa otocima. Industrija ih ne zanima, to imaju kod sebe u Koreji, Kini, Vijetnamu, Turskoj i Indiji. Njih naša industrija koja im konkurira smeta. Nju treba uništiti. Pogledajte samo kakav pritisak rade na našu vladu u vezi brodogradilišta. Naša brodogradilišta im smetaju jer konkuriraju Korejskim, koja su u njihovom vlasništvu. To opravdavaju slobodnim tržištem i zaštitom tržišnog natjecanja. Kad smo već kod slobodnog tržišta da kažem i to da je njihova teorija da sve što nije profitabilno, dakle što ne može na tržištu opstati, treba propasti. Ali to pravilo važi samo za neke, iako tvrde da smo svi jednaki (sve svinje su jednake samo su neke jednakije, Orwell), pa pitam se zašto onda sada u ovoj krizi nisu pustili da propadnu sve banke u EU i SAD-u, jer su po toj logici trebale propasti, zašto su automobilskoj industriji dali financijsku injekciju, zašto je samo Amerika, da spasi svoje gospodarstvo žrtvovala preko tisućpetsto milijardi USD. Zar mi dotacijama ne spašavamo svoje gospodarstvo? Zar nije bolje da im pomognemo sa dva tri milijuna USD, nego da ti radnici završe na burzi, gdje će koštati proračun desetak puta više.

Dakle mi sve slijepo vjerujemo tim bjelosvjetskim lažovima. Možda ćete reći da sam pregrub u iznošenju svojih ocjena. Ne nisam pregrub, ja sam očajan, mogu ovo pismo poslati i u novine ali one ga neće objaviti. Goebbels, Hitlerov šef propagande je za ove današnje managere propagande bio dječji vrtić. Ovi danas su učenici Američkog agresivnog marketinga rođenog u potrošačkom društvu (Marketing, što je to ustvari? Jedna definicija kaže da je potrošačko društvo izgradilo marketing, koji je sposoban čovjeka uvjeriti da kupi nešto što mu ne treba, za novac koji nema-karticu). To pak znači da čovjeka treba nagovoriti da se što više zaduži, jer je onda s njime lakše vladati. Ako čovjek nikome ništa ne duguje, tada si može puno toga dopustiti, ali ako duguje, za auto, za kuću ili stan, dovoljno mu je priprijetiti otkazom i čovjek šuti jer ako ostane bez posla ostat će bez svega, a nitko ne želi ostati bez egzistencije i dobara koje je stjecao mukotrpnim radom, pogotovo kada iza sebe ima obitelj, koja je svakom radniku svetinja.

Koliko su lažljivi, sjetit ćete se i sami, kada Vas podsjetim na obećanja stranih banaka. Dok nisu imali pristup u RH, onda su nas uvjeravali, da ako im otvorimo vrata, da ćemo imati kamatu, istu kao i u njihovim matičnim državama (kod njih je sada kamata 3%, a kod nas 13%), kada su ušli obećavali su tvrtkama, koje pređu k njima iz tadašnjeg SDK, da će im platni promet raditi besplatno. No naše tvrtke na to nisu nasjedale, pa su oda dr. Šošić i dr. Đodan javno popljuvali SDK, nazvavši SDK komunističkim mastodontom, koji treba ukinuti (jer takvo što ne postoji nigdje u svijetu), a poslovne subjekte prebaciti u poslovne banke. Napokon su donijeli zakon koji je tvrtke prisilio da račune i novac prebace u poslovne banke, ali tog časa više nijednoj banci nije palo na pamet održati obećanje o besplatnom platnom prometu, štoviše cijena platnog prometa je poskupjela otprilike pet puta. U tim istim bankama danas možete dobiti kredit za auto, kamion ili bilo što drugo proizvedeno na zapadu u roku par sati do par dana, dok za recimo farmu krava kredit će naš seljak ganjati par godina.

Naša vlast je po meni učinila najveći propust 1992. godine, kada je u pretpristupnim ugovorima s EU potpisala da će otvoriti naše tržište europskim proizvodima i da će prodati banke. Tim potezom smo uništili domaću industriju, poljoprivredu i tržište novca ili rečeno šahovskom terminologijom, poklonili smo protivniku kraljicu i topove. Da nastavim sa šahovskom terminologijom: naša vlada igra šah s EU, a ima znanje početnika, koji zna samo kako se vuku figure, dok protivnik zna desetak poteza unaprijed i unaprijed zna gdje će nas navući na tanki led i matirati, odnosno postići sve ono što su naumili.

Za ulazak u EU najprije su nam uvjetovali suradnju sa Haškim sudom. Zatim smo morali izručiti generala Gotovinu, pa smo morali prihvatiti ZERP, sada ćemo morati dati Slovencima 90% onoga što traže i tako malo po malo, najednom ćemo se naći na koljenima bez hlača. Ako se samo malo suprotstavimo izvući će asa iz rukava, a to je da će preko noći zatražiti povrat svih dugova, a to je ovoga časa oko 50 milijardi USD. I što mislite što nas onda čeka? Čeka nas jedino moguće, a to je uvođenje maksimalnih poreza na sve moguće i nemoguće, od poreza na rogatu stoku za seljake, porez na višak stambenog prostora, porez na vikendice, aute (neke od njih već imamo ali će sada biti nekoliko puta veći), porez na porez i do čega će to dovesti? Dovest će do drastičnog pada cijena nekretnina i do općeg kolapsa u zdravstvu, školstvu i trgovini. I sada je jasno zašto EU inzistira na brzom sređivanju gruntovnice i zemljišnih knjiga.

Prošle godine, naš premijer je rekao da je Hrvatska jedna velika obitelj, s čime se ja u potpunosti slažem, samo se pitam da li je u njegovu malu obitelj dolazila policija i centar za socijalni rad raditi reda ili je taj red radio sam, pa se pitam zašto mu u velikoj obitelji EU treba raditi reda? Nadalje, mnogi besplatni programi EU su izmišljeni za to da pripreme teren za dan D. Npr. program po kojem emisari EU uče naše lumene, kako gospodariti društvenom imovinom, a za to im trebamo dati popis društvene imovine s procjenom vrijednosti.

Da li Vam to što govori ?

Preneseno sa: <http://dubrava.hr/forum/8-povijest-i-politika/165-eu-nezadovoljstvo>

